ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1983

Vyhlásené: 13.09.1983 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

95

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
zo 16. mája 1983
o Zmluve medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach

Dňa 12. augusta 1982 bola v Moskve podpísaná Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Československej socialistickej republiky a prezident republiky ju ratifikoval. Ratifikačné listiny boli vymenené v Prahe 4. mája 1983.

Zmluva nadobúda platnosť na základe svojho článku 91 odseku 1 dňom 4. júna 1983. Týmto dňom stráca platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach z 31. augusta 1957 vyhlásená č. 29/1958 Zb.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.*)

Minister:

Ing. Chňoupek v. r.

ZMLUVA medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach

Prezident Československej socialistickej republiky a Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík,

vedení prianím ďalej rozvíjať bratské vzťahy medzi národmi oboch štátov v súlade so Zmluvou o priateľstve, spolupráci a vzájomnej pomoci medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík zo 6. mája 1970 a berúc do úvahy dosiahnutý stupeň spolupráce v oblasti právnych vzťahov od dojednania Zmluvy medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach z 31. augusta 1957,

rozhodli sa dojednať túto Zmluvu a na tento účel vymenovali za svojich splnomocnencov:

prezident Československej socialistickej republiky

Čestmíra Lovětínskeho, mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca Československej socialistickej republiky vo Zväze sovietskych socialistických republík,

Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík

Vladimíra Ivanoviča Terebilova, ministra spravodlivosti Zväzu sovietskych socialistických republík,

ktorí po výmene svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v dobrej a náležitej forme, sa dohodli na nasledujúcom:

ODDIEL I
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1
Právna ochrana

(1) Občania jednej zmluvnej strany požívajú na území druhej zmluvnej strany rovnakú právnu ochranu svojich osobných a majetkových práv ako vlastní občania.

(2) Občania jednej zmluvnej strany majú právo obracať sa voľne a bez prekážok na súdy, prokuratúry a štátne notárstva (ďalej len „justičné orgány“) a na iné orgány druhej zmluvnej strany činné v občianskych, pracovných, rodinných a trestných veciach, môžu pred nimi vystupovať, podávať žiadosti a návrhy a robiť iné procesné úkony za rovnakých podmienok ako občania druhej zmluvnej strany.

(3) Ustanovenia tejto Zmluvy sa primerane vzťahujú aj na právnické osoby zmluvných strán.
Právna pomoc

Článok 2
Poskytovanie právnej pomoci

(1) Justičné orgány zmluvných strán si navzájom poskytujú právnu pomoc v občianskych, pracovných, rodinných a trestných veciach podľa ustanovení tejto Zmluvy.

(2) Vo veciach uvedených v odseku 1 justičné orgány poskytujú právnu pomoc aj iným orgánom.

(3) Iné orgány činné vo veciach uvedených v odseku 1 zasielajú dožiadanie o právnu pomoc prostredníctvom justičných orgánov, pokiaľ nie je v tejto Zmluve ustanovené inak.

Článok 3
Spôsob styku

(1) Justičné orgány zmluvných strán sa pri vykonávaní tejto Zmluvy navzájom stýkajú prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Českej socialistickej republiky alebo Ministerstva spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky alebo Generálnej prokuratúry Československej socialistickej republiky a Ministerstva spravodlivosti alebo Prokuratúry Zväzu sovietskych socialistických republík, pokiaľ nie je v tejto Zmluve ustanovené inak.

(2) Ministerstvo spravodlivosti Českej socialistickej republiky alebo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky alebo Generálna prokuratúra Československej socialistickej republiky a Ministerstvo spravodlivosti alebo Prokuratúra Zväzu sovietskych socialistických republík sa pri vykonávaní tejto Zmluvy stýkajú priamo.

Článok 4
Rozsah právnej pomoci

Zmluvné strany si navzájom poskytujú právnu pomoc vykonávaním jednotlivých procesných úkonov upravených právnym poriadkom dožiadanej zmluvnej strany, najmä vyhotovovaním a zasielaním písomností, vykonávaním prehliadok, odňatím, zasielaním a vydávaním vecných dôkazov, vykonávaním znaleckých posudkov, výsluchov účastníkov, obvinených, svedkov, znalcov a iných osôb, ako aj doručovaním písomností.

Článok 5
Obsah a forma dožiadania o právnu pomoc

(1) Dožiadanie o právnu pomoc musí obsahovať:

a) označenie dožadujúceho orgánu,

b) označenie dožiadaného orgánu,

c) označenie veci, v ktorej sa žiada o poskytnutie právnej pomoci,

d) mená a priezviská účastníkov, obvinených, obžalovaných, odsúdených alebo poškodených, miesto ich bydliska alebo prechodného pobytu, ich štátne občianstvo, povolanie a v trestných veciach aj miesto a dátum narodenia a podľa možnosti mená a priezviská rodičov; u právnických osôb ich názov a sídlo,

e) prípadne aj mená, priezviská a adresy zástupcov osôb uvedených v písmene d),

f) predmet dožiadania a ďalšie údaje potrebné na jeho vybavenie,

g) v trestných veciach aj opis a označenie spáchaného činu a údaje o výške škody, ak bola činom spôsobená.

(2) Dožiadanie o doručenie písomnosti má okrem toho obsahovať presnú adresu príjemcu a označenie doručovanej písomnosti.

(3) Dožiadanie musí byť podpísané a opatrené odtlačkom úradnej pečiatky dožadujúceho orgánu.

(4) Na dožiadania o poskytnutí právnej pomoci používajú zmluvné strany dvojjazyčné tlačivá, ktorých vzory si vymenia.

Článok 6
Spôsob vybavenia

(1) Dožiadanie o právnu pomoc vybavuje dožiadaný justičný orgán podľa právneho poriadku svojho štátu. Na žiadosť dožadujúceho orgánu môže však dožiadaný justičný orgán použiť predpisy o konaní dožadujúcej zmluvnej strany, pokiaľ nie sú v rozpore s právnym poriadkom jeho štátu.

(2) Ak dožiadaný justičný orgán nie je na vybavenie dožiadania príslušný, postúpi ho príslušnému justičnému orgánu a upovedomí o tom dožadujúci orgán.

(3) Na žiadosť dožadujúceho orgánu dožiadaný orgán včas oznámi dožadujúcemu orgánu a účastníkom konania, majúcim na tom záujem, miesto a čas vybavovania dožiadania, aby sa ho mohli zúčastniť v súlade s právnym poriadkom dožiadanej zmluvnej strany.

(4) Ak presná adresa osoby uvedenej v dožiadaní nie je známa, dožiadaný orgán urobí v súlade so svojím právnym poriadkom potrebné opatrenia na zistenie adresy.

(5) Po vybavení dožiadania vráti dožiadaný justičný orgán písomnosti dožadujúcemu orgánu; ak nebolo možno právnu pomoc poskytnúť, dožiadaný justičný orgán oznámi dôvody, ktoré bránia vybaveniu dožiadania, a súčasne vráti písomnosti dožadujúcemu orgánu.

Článok 7
Predvolanie svedkov a znalcov a ich ochrana

(1) Svedok alebo znalec, ktorý sa na predvolanie doručené justičným orgánom dožiadanej zmluvnej strany dostaví pred justičný orgán dožadujúcej zmluvnej strany, nemôže byť bez ohľadu na svoje štátne občianstvo na jej území stíhaný podľa trestných ani správnych predpisov, ani vzatý do väzby, ani sa nemôže na ňom vykonať trest za čin spáchaný pred prekročením jej štátnych hraníc. Tieto osoby nemôžu byť ani stíhané, vzaté do väzby, ani sa nemôže na nich vykonať trest v súvislosti s ich svedeckou výpoveďou alebo znaleckým posudkom alebo v súvislosti s trestnou vecou, ktorá je predmetom konania.

(2) Svedok alebo znalec stratí ochranu podľa odseku 1, ak neopustí územie dožadujúcej zmluvnej strany do týždňa po tom, čo mu vypočúvajúci justičný orgán oznámi, že jeho prítomnosť už nie je potrebná, hoci tak mohol urobiť. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas, po ktorý táto osoba nemohla opustiť územie dožadujúcej zmluvnej strany bez svojho zavinenia.

(3) Svedok alebo znalec má právo na náhradu nákladov cesty a pobytu v cudzine a na náhradu ušlého zárobku za čas, keď nemohol pracovať; znalec okrem toho má právo na znalcovské. V predvolaní sa musí uviesť, na náhradu akých nákladov majú predvolané osoby právo; na ich žiadosť justičný orgán dožadujúcej zmluvnej strany vyplatí preddavok na krytie príslušných výdavkov.

(4) Predvolanie svedka alebo znalca, ktorý má pobyt na území jednej zmluvnej strany, pred justičný orgán druhej zmluvnej strany nesmie obsahovať vyhrážku použitia donucovacích prostriedkov pre prípad nedostavenia sa.

Článok 8
Dožiadanie o doručenie písomností

(1) Dožiadaný justičný orgán doručuje podľa predpisov pre doručovanie písomností platných v jeho štáte, ak je doručovaná písomnosť vyhotovená v jeho jazyku alebo opatrená overeným prekladom. Inak odovzdá písomnosť adresátovi, ak je ochotný dobrovoľne ju prijať.

(2) Ak písomnosť nemôže byť doručená na adresu, ktorá je uvedená v dožiadaní, dožiadaný justičný orgán urobí sám opatrenia potrebné na zistenie adresy. Ak dožiadaný justičný orgán nemôže adresu zistiť, upovedomí o tom dožadujúci orgán a vráti mu písomnosť, ktorá mala byť doručená.

Článok 9
Doklad o doručení písomností

Doručenie sa preukáže potvrdením podpísaným príjemcom a opatreným odtlačkom úradnej pečiatky, dátumom a podpisom pracovníka doručujúceho orgánu alebo potvrdením vydaným týmto orgánom, ktorým sa preukáže spôsob, miesto a čas doručenia.

Článok 10
Oprávnenie diplomatických misií a konzulárnych úradov

(1) Zmluvné strany sú oprávnené doručovať písomnosti vlastným občanom prostredníctvom svojich diplomatických misií alebo konzulárnych úradov.

(2) Zmluvné strany sú oprávnené vypočúvať vlastných občanov prostredníctvom svojich diplomatických misií alebo konzulárnych úradov.

(3) V prípadoch uvedených v predchádzajúcich odsekoch nemožno použiť donucovacie prostriedky ani nimi hroziť.

Článok 11
Platnosť listín

(1) Listiny, ktoré na území jednej zmluvnej strany vyhotovil alebo overil justičný alebo iný orgán alebo osobitne na to splnomocnená osoba v rámci svojich právomocí a v predpísanej forme a ktoré boli opatrené odtlačkom úradnej pečiatky, používajú sa na území druhej zmluvnej strany bez ďalšieho overenia. To sa vzťahuje aj na listiny občanov, ktorých podpis je overený podľa predpisov platných na území príslušnej zmluvnej strany.

(2) Listiny, ktoré sa na území jednej zmluvnej strany považujú za verejné, majú dôkaznú moc verejných listín aj na území druhej zmluvnej strany.

Zasielanie dokladov o osobnom stave a iných písomností

Článok 12

Žiadosti občanov jednej zmluvnej strany o vyhotovenie a zaslanie výpisov z matrík, dokladov o vzdelaní, o dobe zamestnania alebo iných písomností týkajúcich sa osobných alebo majetkových práv a záujmov týchto občanov sa zasielajú orgánom druhej zmluvnej strany diplomatickou cestou. Tieto orgány vyhotovia písomnosti v súlade s právnym poriadkom svojho štátu a zasielajú ich bezplatne a bez prekladu diplomatickou cestou druhej zmluvnej strane. Orgán príslušný podľa bydliska žiadateľa mu odovzdá písomnosť a súčasne vyberie od neho vynaložené náklady v rozsahu ustanovenom právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej žiadateľ žije. Vybrané náklady patria zmluvnej strane, ktorej orgán ich vybral.

Článok 13

(1) Matrikové úrady jednej zmluvnej strany zasielajú na žiadosť orgánov druhej zmluvnej strany na úradnú potrebu výpisy z matrík.

(2) Výpisy z matrík zasielané podľa tohto článku sa vyhotovujú bezplatne a zasielajú bez prekladu diplomatickou cestou.

Článok 14
Právne informácie

Ministerstvo spravodlivosti Českej socialistickej republiky alebo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej socialistickej republiky alebo Generálna prokuratúra Československej socialistickej republiky na jednej strane a Ministerstvo spravodlivosti alebo Prokuratúra Zväzu sovietskych socialistických republík na druhej strane si na žiadosť navzájom poskytujú informácie o právnom poriadku, ktorý platí alebo platil v ich štátoch, a o praxi justičných orgánov pri jeho používaní.

Článok 15
Zisťovanie adries a iných údajov

(1) Zmluvné strany si na žiadosť navzájom poskytujú v súlade so svojím právnym poriadkom pomoc pri zisťovaní adries osôb zdržiavajúcich sa na ich území, ak je to potrebné na uplatnenie práv ich občanov. Dožadujúca zmluvná strana zároveň oznámi jej dostupné údaje potrebné na zistenie adresy osoby uvedenej v žiadosti.

(2) Justičné orgány jednej zmluvnej strany poskytujú pomoc justičným orgánom druhej zmluvnej strany pri zistení zamestnaní a príjmov osôb, ktoré majú pobyt na jej území a proti ktorým je u justičného orgánu dožadujúcej zmluvnej strany uplatnený nárok na výživné.

Článok 16
Jazyk

(1) Pri vzájomnom styku pri vykonávaní tejto Zmluvy používa Ministerstvo spravodlivosti ČSR alebo Ministerstvo spravodlivosti SSR alebo Generálna prokuratúra ČSSR český alebo slovenský jazyk a Ministerstvo spravodlivosti alebo Prokuratúra ZSSR ruský jazyk.

(2) Dožiadanie a iné žiadosti zasielané podľa tejto Zmluvy a k nim priložené písomnosti sa vyhotovujú v ruskom jazyku, ak sú určené orgánom v ČSSR, a v českom alebo slovenskom jazyku, ak sú určené orgánom v ZSSR, pokiaľ nie je v tejto Zmluve ustanovené inak.

Článok 17
Náklady spojené s poskytnutím právnej pomoci

(1) Dožiadaná zmluvná strana nebude požadovať náhradu nákladov vzniknutých pri poskytovaní právnej pomoci. Zmluvné strany znášajú samy všetky náklady vzniknuté pri poskytnutí právnej pomoci na ich území.

(2) Dožiadaný justičný orgán upovedomí dožadujúci orgán o výške nákladov. Ak dožadujúci orgán vymôže tieto náklady od osoby povinnej ich nahradiť, patria získané sumy zmluvnej strane, ktorá ich vymohla.

ODDIEL II
PRÁVNE VZŤAHY V OBČIANSKYCH A RODINNÝCH VECIACH

Článok 18
Všeobecné ustanovenie

Ak sa začalo konanie o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi na súdoch oboch zmluvných strán, ktorých právomoc je daná podľa tejto Zmluvy alebo v prípadoch touto Zmluvou neupravených na súdoch oboch zmluvných strán, ktorých právomoc je daná podľa právneho poriadku príslušnej zmluvnej strany, súd, ktorý konanie začal neskoršie, konanie zastaví.

ČASŤ I
VECI OSOBNÉHO STAVU

Článok 19
Spôsobilosť na práva a právne úkony

(1) Spôsobilosť fyzickej osoby na právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je táto osoba.

(2) Spôsobilosť právnickej osoby na práva a právne úkony sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, podľa ktorého bola zriadená.

Zbavenie, obmedzenie a vrátenie spôsobilosti na právne úkony

Článok 20

S výnimkou ustanovení článku 21 na zbavenie a obmedzenie spôsobilosti na právne úkony je daná právomoc súdu zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, o spôsobilosti ktorej sa má rozhodnúť.

Článok 21

(1) Ak súd zmluvnej strany zistí, že u občana jednej zmluvnej strany, ktorý má bydlisko na území druhej zmluvnej strany, sú dôvody zbavenia alebo obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, upovedomí o tom súd zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, o spôsobilosti na právne úkony ktorej sa má rozhodnúť; to platí aj v tom prípade, keď súd urobil dočasné opatrenia potrebné na ochranu tohto občana a jeho majetku.

(2) Ak súd zmluvnej strany, ktorému boli oznámené dôvody zbavenia alebo obmedzenia spôsobilosti na právne úkony, nezačne do troch mesiacov konanie alebo sa v tejto lehote nevyjadrí, vykoná konanie o zbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony súd tej zmluvnej strany, na území ktorej má tento občan bydlisko. V tomto prípade môže byť rozhodnuté o zbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony iba z dôvodov ustanovených právnymi poriadkami oboch zmluvných strán. Rozhodnutie o zbavení alebo obmedzení spôsobilosti na právne úkony sa zašle príslušnému súdu druhej zmluvnej strany.

Článok 22

Ustanovenia článkov 20 a 21 sa použijú obdobne aj pri vrátení spôsobilosti na právne úkony.

Článok 23
Vyhlásenie za nezvestného alebo mŕtveho a dôkaz smrti

(1) Na vyhlásenie osoby za nezvestnú alebo mŕtvu a na konanie o dôkaze smrti je daná právomoc justičných orgánov zmluvnej strany, ktorej občanom bola osoba v čase, keď podľa posledných správ bola nažive.

(2) Justičné orgány jednej zmluvnej strany môžu vyhlásiť občana druhej zmluvnej strany za nezvestného alebo mŕtveho a tiež zistiť jeho smrť na návrh osôb majúcich bydlisko na jej území a majúcich na tom záujem a ktorých práva a záujmy sa opierajú o právny poriadok tejto zmluvnej strany.

(3) V konaní o vyhlásení za nezvestného alebo mŕtveho alebo v konaní o dôkaze smrti používajú justičné orgány zmluvných strán právny poriadok svojho štátu.

ČASŤ II
RODINNÉ VECI

Článok 24
Uzavretie manželstva

(1) Podmienky uzavretia manželstva sa spravujú pre každého z budúcich manželov právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej je občanom. Musia sa však dodržať ustanovenia právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera, o prekážkach uzavretia manželstva.

(2) Forma uzavretia manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa manželstvo uzaviera.

Článok 25
Osobné a majetkové vzťahy manželov

(1) Osobné a majetkové vzťahy manželov sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej majú spoločné bydlisko.

(2) Ak jeden z manželov má bydlisko na území jednej zmluvnej strany a druhý na území druhej zmluvnej strany a ak pritom obaja manželia majú rovnaké štátne občianstvo, spravujú sa ich osobné a majetkové vzťahy právnym poriadkom tej zmluvnej strany, ktorej občanmi sú.

(3) Ak jeden z manželov je občanom jednej zmluvnej strany a druhý druhej zmluvnej strany a ak má jeden z nich bydlisko na území jednej a druhý na území druhej zmluvnej strany, spravujú sa ich osobné a majetkové vzťahy právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej mali svoje posledné spoločné bydlisko.

(4) Ak manželia, na ktorých sa vzťahuje ustanovenie odseku 3, nemali spoločné bydlisko na území ani jednej zo zmluvných strán, použije sa právny poriadok zmluvnej strany, na súde ktorej bol podaný návrh.

(5) Na konanie o osobných a majetkových vzťahoch manželov je daná právomoc orgánov zmluvnej strany, ktorej právny poriadok sa má použiť podľa odsekov 1, 2 a 3. V prípade uvedenom v odseku 4 je daná právomoc súdov oboch zmluvných strán.

Rozvod

Článok 26

(1) Rozvod manželstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanmi sú manželia v čase podania návrhu.

(2) Ak jeden z manželov je občanom jednej zmluvnej strany a druhý druhej zmluvnej strany, použije sa právny poriadok zmluvnej strany, u orgánu ktorej konanie o rozvod prebieha.

Článok 27

(1) Na rozvod manželstva v prípade uvedenom v článku 26 ods. 1 je daná právomoc orgánov tej zmluvnej strany, ktorej občanmi sú manželia v čase podania návrhu. Ak obaja manželia majú v čase podania návrhu bydlisko na území druhej zmluvnej strany, je daná právomoc aj orgánov tejto zmluvnej strany.

(2) Na rozvod manželstva v prípade uvedenom v článku 26 ods. 2 je daná právomoc orgánov tej zmluvnej strany, na území ktorej majú obaja manželia bydlisko. Ak jeden z manželov má bydlisko

na území jednej zmluvnej strany a druhý na území druhej zmluvnej strany, je na rozvod manželstva daná právomoc orgánov oboch zmluvných strán.

Článok 28

Vyhlásenie manželstva za neplatné a určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je

(1) Vyhlásenie manželstva za neplatné a určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je, spravuje sa právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorý bol podľa článku 24 použitý pri uzavretí manželstva.

(2) Právomoc orgánov vo veciach vyhlásenia manželstva za neplatné a určenie, či tu manželstvo je, alebo nie je, sa spravuje podľa ustanovení článku 25.

Článok 29

Určenie a zapretie otcovstva

(1) Určenie a zapretie otcovstva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa dieťa narodilo.

(2) Pokiaľ ide o formu uznania otcovstva, stačí, ak vyhovuje právnemu poriadku zmluvnej strany, na území ktorej k uznaniu dochádza.

(3) Na rozhodovanie vo veciach určenia a zapretia otcovstva je daná právomoc súdov zmluvnej strany, na území ktorej má dieťa bydlisko.

Článok 30

Právne vzťahy medzi rodičmi a deťmi

(1) Právne vzťahy medzi rodičmi a deťmi sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej dieťa trvale žije.

(2) Nárok na výživné od plnoletých detí sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej má bydlisko osoba, ktorá uplatňuje nárok na výživné.

(3) Na rozhodovanie o právnych vzťahoch medzi rodičmi a deťmi je daná právomoc súdov zmluvnej strany, ktorej právny poriadok sa použil podľa odsekov 1 a 2.

Poručníctvo a opatrovníctvo

Článok 31

(1) Ustanovenie alebo zrušenie poručníctva alebo opatrovníctva sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorej sa má poručníctvo alebo opatrovníctvo ustanoviť alebo zrušiť.

(2) Právne vzťahy medzi poručníkom alebo opatrovníkom a osobou, ktorej je poručníctvo alebo opatrovníctvo ustanovené, sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej orgán poručníka alebo opatrovníka ustanovil.

(3) Povinnosť prijať poručníctvo alebo opatrovníctvo sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorá sa má stať poručníkom alebo opatrovníkom.

(4) Poručníkom alebo opatrovníkom osoby, ktorá je občanom jednej zmluvnej strany, môže byť ustanovený občan druhej zmluvnej strany, ak má bydlisko na území zmluvnej strany, kde sa bude poručníctvo alebo opatrovníctvo vykonávať.

Článok 32

Na ustanovenie alebo zrušenie poručníctva a opatrovníctva je daná právomoc orgánu zmluvnej strany, ktorej občanom je osoba, ktorej sa poručníctvo alebo opatrovníctvo ustanovuje alebo zrušuje, pokiaľ táto Zmluva neustanovuje niečo iné.

Článok 33

(1) Ak treba urobiť nevyhnutné poručnícke alebo opatrovnícke opatrenia na ochranu záujmov občana jednej zmluvnej strany, ktorý má bydlisko, prechodný pobyt alebo majetok na území druhej zmluvnej strany, orgán tejto zmluvnej strany upovedomí o tom bezodkladne orgán, ktorého právomoc je daná podľa článku 32.

(2) V neodkladných prípadoch môže orgán druhej zmluvnej strany sám urobiť primerané dočasné opatrenia podľa svojho právneho poriadku, ale musí bezodkladne upovedomiť orgán, ktorého právomoc je daná podľa článku 32. Tieto opatrenia zostávajú v platnosti až do času, keď orgán uvedený v článku 32 prijme iné rozhodnutie.

Článok 34

(1) Orgán, ktorého právomoc je daná podľa článku 32, môže preniesť poručníctvo alebo opatrovníctvo na orgán druhej zmluvnej strany, ak osoba, ktorej bolo ustanovené poručníctvo alebo opatrovníctvo, má na území tejto zmluvnej strany bydlisko, prechodný pobyt alebo majetok. Prenesenie poručníctva alebo opatrovníctva sa stane účinným, len čo dožiadaný orgán poručníctvo alebo opatrovníctvo prevezme a upovedomí o tom dožadujúci orgán.

(2) Orgán, ktorý podľa odseku 1 poručníctvo alebo opatrovníctvo prevzal, vykonáva ho podľa právneho poriadku svojho štátu. Nemá však právo rozhodovať v otázkach, ktoré sa týkajú osobného stavu osoby, ktorej sa poručníctvo alebo opatrovníctvo ustanovilo, môže však dať povolenie uzavrieť manželstvo, ktoré je potrebné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorej občanom je táto osoba.

Článok 35

Osvojenie

(1) Osvojenie alebo jeho zrušenie sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase podania návrhu na osvojenie alebo na jeho zrušenie.

(2) Ak je dieťa občanom druhej zmluvnej strany, je na osvojenie alebo jeho zrušenie potrebný súhlas zákonného zástupcu a príslušného štátneho orgánu, ako aj súhlas dieťaťa, ak to vyžaduje právny poriadok zmluvnej strany, ktorej je dieťa občanom.

(3) Ak dieťa osvojujú manželia, z ktorých jeden je občanom jednej zmluvnej strany a druhý občanom druhej zmluvnej strany, spravuje sa osvojenie alebo jeho zrušenie ustanoveniami právnych poriadkov oboch zmluvných strán.

(4) Na konanie vo veciach osvojenia alebo jeho zrušenia je daná právomoc orgánov zmluvnej strany, ktorej občanom je osvojiteľ v čase podania návrhu na osvojenie alebo jeho zrušenie. V prípade uvedenom v odseku 3 je daná právomoc orgánu tej zmluvnej strany, na území ktorej manželia majú alebo mali posledné spoločné bydlisko alebo prechodný pobyt.

ČASŤ III
MAJETKOVÉ VECI

Článok 36
Forma právnych úkonov

(1) Forma právneho úkonu sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorým sa spravuje samotný právny úkon. Stačí však, ak sa urobilo zadosť právnemu poriadku miesta, kde došlo k právnemu úkonu.

(2) Forma právneho úkonu týkajúceho sa nehnuteľností sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej je nehnuteľnosť.

Článok 37
Vlastnícke právo

Vlastnícke právo k nehnuteľnostiam sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej nehnuteľnosť leží. Na rozhodovanie vo veciach týkajúcich sa nehnuteľností je daná právomoc justičných orgánov tejto zmluvnej strany.

Článok 38
Náhrada škody

(1) Nároky na náhradu škody, ak nejde o porušenie povinností vyplývajúcich zo zmlúv a iných právnych úkonov, sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej došlo ku konaniu alebo k udalosti zakladajúcej nárok na náhradu škody.

(2) Ak ten, čo škodu spôsobil, aj poškodený sú občanmi tej istej zmluvnej strany, nárok na náhradu škody sa spravuje právnym poriadkom tejto zmluvnej strany.

(3) Na konanie vo veciach podľa tohto článku je daná právomoc súdu zmluvnej strany, na území ktorej došlo ku konaniu alebo k udalosti zakladajúcej nárok na náhradu škody. Poškodený môže podať návrh aj na súde zmluvnej strany, na území ktorej má odporca bydlisko.

ČASŤ IV
DEDIČSKÉ VECI

Článok 39
Zásada rovnosti

Občania jednej zmluvnej strany môžu nadobúdať majetok alebo práva na území druhej zmluvnej strany dedením zo zákona alebo zo závetu za rovnakých podmienok a v rovnakom rozsahu ako jej vlastní občania.

Článok 40
Dedičské právo

(1) Dedenie hnuteľného majetku sa spravuje právnym poriadkom tej zmluvnej strany, na území ktorej mal poručiteľ posledné bydlisko.

(2) Dedenie nehnuteľného majetku sa spravuje právnym poriadkom tej zmluvnej strany, na území ktorej sa nehnuteľný majetok nachádza.

(3) Posúdenie toho, či majetok, ktorý je predmetom dedenia, sa považuje za hnuteľný alebo za nehnuteľný, sa spravuje právnym poriadkom tej zmluvnej strany, na území ktorej sa majetok nachádza.

Článok 41

Odúmrť

Ak podľa právneho poriadku zmluvnej strany, ktorým sa spravuje dedenie, niet dedičov, prechádza hnuteľný majetok, ktorý je predmetom dedenia, na zmluvnú stranu, ktorej občanom bol poručiteľ v čase smrti, a nehnuteľný majetok, ktorý je predmetom dedenia, na zmluvnú stranu, na území ktorej sa nachádza.

Článok 42

Závet

(1) Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet, právne účinky vád prejavu vôle, ako aj spôsoby popretia platnosti závetu sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej poručiteľ bol občanom v čase zriadenia alebo zrušenia závetu.

(2) Forma závetu sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, ktorej občanom bol poručiteľ v čase, keď závet urobil. Stačí však, ak vyhovie právnemu poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa závet urobil. To isté platí o forme zrušenia závetu.

Článok 43

Právomoc v dedičských veciach

(1) Na prejednanie hnuteľného dedičstva je daná právomoc justičných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej mal poručiteľ bydlisko v čase svojej smrti.

(2) Na prejednanie nehnuteľného dedičstva je daná právomoc justičných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej toto dedičstvo je.

(3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre prejednanie sporov, ktoré vzniknú v súvislosti s prejednávaním dedičstva.

Článok 44

Oprávnenie diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu v dedičských veciach

V dedičských veciach včítane dedičských sporov sú diplomatické misie alebo konzulárne úrady zmluvných strán oprávnené zastupovať, s výnimkou práva odmietnuť dedičstvo, bez osobitného plnomocenstva pred orgánmi druhej zmluvnej strany občanov svojho štátu, pokiaľ sú títo občania neprítomní alebo si neustanovia zástupcu.

Opatrenia na zabezpečenie dedičstva

Článok 45

(1) Orgány oboch zmluvných strán urobia podľa svojho právneho poriadku opatrenia potrebné na zabezpečenie alebo na správu dedičstva, ktoré na ich území zanechal občan druhej zmluvnej strany.

(2) O opatreniach urobených podľa odseku 1 bezodkladne sa upovedomí diplomatická misia alebo konzulárny úrad druhej zmluvnej strany, ktorý môže byť prítomný pri vykonaní týchto opatrení. Na návrh diplomatickej misie alebo konzulárneho úradu sa môžu opatrenia urobené podľa odseku 1 zmeniť, zrušiť alebo odložiť.

(3) Na žiadosť justičného orgánu, ktorého právomoc na prejednanie dedičstva je daná, môžu sa opatrenia urobené podľa odseku 1 zmeniť, zrušiť alebo odložiť.

Článok 46

Ak občan jednej zmluvnej strany zomrie v čase krátkodobého pobytu na území druhej zmluvnej strany, veci, ktoré mal pri sebe, sa odovzdajú po vykonaní ich súpisu bez akéhokoľvek konania diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu zmluvnej strany, ktorej bol občanom. Tieto veci sa môžu vyviezť zo štátu, v ktorom občan zomrel, iba v súlade s právnym poriadkom tohto štátu.

Článok 47

Otvorenie závetu

Otvorenie a vyhlásenie závetu vykonáva justičný orgán zmluvnej strany, na území ktorej závet je. Ak na konanie o dedičstve je daná právomoc justičného orgánu druhej zmluvnej strany, zašle sa mu overená kópia závetu a protokol o jeho otvorení a vyhlásení.

Článok 48

Vydanie dedičstva

Ak sa po skončení dedičského konania na území jednej zmluvnej strany má hnuteľný majetok, ktorý je predmetom dedenia, ale suma získaná predajom hnuteľného alebo nehnuteľného majetku, ktorý je predmetom dedenia, odovzdať dedičom, ktorých bydlisko alebo prechodný pobyt je na území druhej zmluvnej strany, a ak tento majetok alebo sumu nemožno im alebo ich zástupcom vydať priamo, odovzdá sa majetok, ktorý je predmetom dedenia, alebo suma získaná jeho predajom, diplomatickej misii alebo konzulárnemu úradu tejto zmluvnej strany za podmienok, že:

a) štátne notárstvo vyzvalo poručiteľových veriteľov, ak to ustanovuje právny poriadok štátu, kde je majetok, ktorý je predmetom dedenia, aby uplatnili svoje nároky v lehote troch mesiacov;

b) všetky dedičské poplatky a všetky uplatnené nároky boli zabezpečené alebo zaplatené;

c) príslušné orgány dali súhlas k vývozu vecí patriacich do dedičstva alebo k prevodu súm získaných ich predajom, ak je taký súhlas potrebný.

ČASŤ V

TROVY KONANIA

Článok 49

Oslobodenie od zábezpeky za trovy konania

Občanom zmluvných strán, ktorí vystupujú pred súdmi druhej zmluvnej strany a ktorí majú bydlisko alebo prechodný pobyt na území jednej zo zmluvných strán, nemožno uložiť zloženie zábezpeky za trovy konania len z toho dôvodu, že sú cudzinci alebo že nemajú na území druhej zmluvnej strany bydlisko alebo prechodný pobyt.

Oslobodenie od poplatkov a preddavkov

Článok 50

(1) Občanom jednej zmluvnej strany sa na území druhej zmluvnej strany priznáva oslobodenie od súdnych a notárskych poplatkov a preddavkov, ako aj bezplatná právna pomoc za rovnakých podmienok ako občanom druhej zmluvnej strany.

(2) Úľavy podľa odseku 1 sa vzťahujú na všetky procesné úkony v danej veci včítane výkonu rozhodnutia.

Článok 51

(1) Úľavy podľa článku 50 sa priznávajú na základe osvedčenia o osobných, rodinných a majetkových pomeroch žiadateľa. Toto osvedčenie vydáva príslušný orgán zmluvnej strany, na území ktorej má žiadateľ bydlisko alebo prechodný pobyt.

(2) Ak žiadateľ nemá bydlisko ani prechodný pobyt na území zmluvných strán, postačí osvedčenie vydané príslušnou diplomatickou misiou alebo konzulárnym úradom zmluvnej strany, ktorej je žiadateľ občanom.

(3) Orgán, ktorý rozhoduje o žiadosti o úľavy, môže od orgánu, ktorý osvedčenie vydal, žiadať doplnenie údajov alebo potrebné objasnenia.

Článok 52

(1) Občan jednej zmluvnej strany, ktorý hodlá na území druhej zmluvnej strany žiadať o priznanie úľav podľa článku 50, môže žiadosť podať prostredníctvom príslušného orgánu svojho štátu. Tento orgán postúpi žiadosť spolu s osvedčením vydaným podľa článku 51 a s ďalšími dokladmi predloženými žiadateľom príslušnému orgánu druhej zmluvnej strany spôsobom ustanoveným v článku 3.

(2) Zároveň so žiadosťou o priznanie úľav podľa článku 50 sa môže podať aj návrh na začatie konania a aj žiadosť o ustanovenie zástupcu alebo ďalšie prípadné žiadosti.

ODDIEL III
UZNANIE A VÝKON ROZHODNUTÍ

Článok 53
Uznanie rozhodnutí v nemajetkových veciach

(1) Právoplatné rozhodnutia v nemajetkových veciach, ktoré vydali justičné orgány jednej zmluvnej strany, sa uznávajú na území druhej zmluvnej strany bez ďalšieho konania, ak justičné orgány tejto druhej zmluvnej strany nevydali predtým v tejto veci rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť, alebo ak nie je podľa tejto Zmluvy, a v prípadoch touto Zmluvou neupravených, podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať, daná výlučná právomoc justičných orgánov tejto zmluvnej strany.

(2) Ustanovenie odseku 1 sa vzťahuje obdobne aj na rozhodnutia o poručníctve a opatrovníctve a rozhodnutia o rozvode manželstva, ktoré vydali orgány príslušné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej boli vydané.

Článok 54
Uznanie a výkon rozhodnutí v majetkových veciach

(1) Zmluvné strany za podmienok ustanovených v tejto Zmluve uznávajú a vykonávajú tieto rozhodnutia vydané na území druhej zmluvnej strany:

a) rozhodnutia justičných orgánov v občianskych, pracovných a rodinných veciach majetkovej povahy, ako aj súdom schválené zmiery v týchto veciach (ďalej len „rozhodnutie“),

b) rozhodnutia súdov v trestných veciach týkajúce sa náhrady škody.

(2) Rozhodnutia uvedené v písmene a) sa uznávajú a vykonávajú, ak sa týkajú právnych vzťahov vzniknutých po 9. máji 1958, t.j. po nadobudnutí platnosti Zmluvy medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych,

rodinných a trestných veciach z 31. augusta 1957. Rozhodnutia uvedené v písmene b) sa uznávajú a vykonávajú, ak boli vydané po nadobudnutí platnosti uvedenej Zmluvy.

Článok 55
Návrh na výkon rozhodnutia

(1) Návrh na výkon rozhodnutia sa podáva na súde, ktorý vo veci rozhodol v prvom stupni. Tento súd postúpi návrh spôsobom ustanoveným v článku 3 súdu príslušnému o návrhu rozhodnúť. Ak navrhovateľ výkonu rozhodnutia má bydlisko alebo prechodný pobyt na území zmluvnej strany, kde sa má rozhodnutie vykonať, môže sa návrh podať aj priamo na príslušnom súde tejto zmluvnej strany.

(2) Náležitosti návrhu na výkon rozhodnutia sa spravujú právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa má výkon vykonať.

(3) K návrhu sa pripojí:

a) rozhodnutie alebo overený odpis tohto rozhodnutia spolu s potvrdením o nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti alebo o vykonateľnosti pred nadobudnutím právoplatnosti, pokiaľ to nevyplýva z rozhodnutia samého,

b) potvrdenie o tom, že účastník, proti ktorému bolo rozhodnutie vydané a ktorý sa konania nezúčastnil, bol riadne a včas predvolaný na konanie a v prípade procesnej nespôsobilosti bol riadne zastúpený.

(4) Návrh na výkon rozhodnutia a jeho prílohy treba opatriť overeným prekladom do jazyka dožiadanej zmluvnej strany; zasielajú sa s potrebným množstvom druhopisov tak, aby jeden druhopis zostal na justičnom orgáne, ktorý bude rozhodovať o výkone, a každý účastník dostal jeden druhopis.
Spôsob uznania a výkonu rozhodnutia

Článok 56

(1) Na uznanie a nariadenie výkonu rozhodnutia vo veciach uvedených v článku 54 je daná právomoc súdu zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie vykonať.

(2) Súd, ktorý rozhoduje o uznaní a nariadení výkonu rozhodnutia, sa obmedzí na zistenie, či sú splnené podmienky ustanovené touto Zmluvou. Ak zistí, že tieto podmienky sú splnené, nariadi výkon rozhodnutia.

Článok 57

Ak na súde pri vydávaní rozhodnutia o výkone rozhodnutia vzniknú pochybnosti, môže súd predvolať navrhovateľa, vyžiadať si od neho vysvetlenie alebo mu uložiť povinnosť odstrániť nedostatky návrhu. Môže tiež vypočuť povinného k podstate návrhu a vyžiadať si vysvetlenie od súdu, ktorý rozhodnutie vydal.

Článok 58

(1) Výkon sa spravuje právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa má výkon vykonať.

(2) Povinný môže podať na súde, ktorý nariadil výkon rozhodnutia, námietky tak proti jeho prípustnosti, ako aj proti nárokom priznaným rozhodnutím, ale iba vtedy, ak je to prípustné podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané.

Článok 59

Trovy výkonu rozhodnutia

Trovy výkonu rozhodnutia sa určia podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie vykonať.

Článok 60

Odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutí

Uznanie a výkon rozhodnutí uvedených v článku 54 možno odmietnuť, ak:

a) podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej bolo rozhodnutie vydané, nenadobudlo právoplatnosť alebo nie je vykonateľné, s výnimkou rozhodnutí, ktoré sú vykonateľné pred nadobudnutím právoplatnosti;

b) podľa právneho poriadku hoci len jednej zmluvnej strany márne uplynula lehota na výkon rozhodnutia;

c) navrhovateľ alebo odporca sa nezúčastnili konania v dôsledku toho, že jemu alebo jeho zástupcovi nebolo včas a riadne doručené predvolanie, alebo v dôsledku toho, že predvolanie sa uskutočnilo iba verejnou vyhláškou alebo iným spôsobom, ktorý nie je v súlade s ustanoveniami tejto Zmluvy;

d) už o tej istej veci medzi tými istými účastníkmi bolo na území zmluvnej strany, kde sa má rozhodnutie uznať alebo vykonať, vydané predtým rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť, alebo ak orgán tejto zmluvnej strany začal predtým konanie v tej istej veci;

e) podľa ustanovení tejto Zmluvy a v prípadoch touto Zmluvou neupravených podľa právneho poriadku zmluvnej strany, na území ktorej sa má rozhodnutie uznať a vykonať, je na konanie vo veci daná výlučná právomoc jej orgánov.

Článok 61

Vývoz vecí a prevod peňažných súm

Ustanoveniami tejto Zmluvy o výkone rozhodnutí nie sú dotknuté právne predpisy zmluvných strán o prevode peňažných súm a o vývoze predmetov získaných výkonom.

Výkon rozhodnutia o náhrade trov konania

Článok 62

(1) Ak rozhodnutie, ktoré nadobudlo právoplatnosť, vydané na území jednej zmluvnej strany ukladá účastníkovi nahradiť trovy konania, povolí príslušný súd na území druhej zmluvnej strany na návrh bezplatne výkon rozhodnutia na vymáhanie týchto trov.

(2) Za trovy konania sa považujú aj trovy spojené s prekladom a overením listín uvedených v článku 64.

Článok 63

Žiadosť o náhradu trov konania, ktoré preddavkoval štát, podáva súd zmluvnej strany, na území ktorej trovy vznikli.

Článok 64

K návrhu na výkon rozhodnutia sa pripojí odpis rozhodnutia alebo jeho časti obsahujúcej výrok o trovách overený súdom prvého stupňa a potvrdenie vydané tým istým súdom, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a je vykonateľné.

Článok 65

(1) Návrh na výkon rozhodnutia o trovách konania, o ktorom sa má viesť konanie na území druhej zmluvnej strany, sa podáva na súde, ktorý vydal rozhodnutie o trovách, alebo na súde, ktorý o veci rozhodol v prvom stupni.

(2) Súd uvedený v odseku 1 zašle návrh príslušnému súdu druhej zmluvnej strany spôsobom uvedeným v článku 3.

Článok 66

Súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon rozhodnutia o trovách konania, sa obmedzí na zistenie, či rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a či je vykonateľné. Rozhodnutie o nariadení výkonu alebo o jeho odmietnutí sa vydáva bez vypočutia účastníkov; proti tomuto rozhodnutiu možno podať opravný prostriedok v súlade s právnym poriadkom zmluvnej strany, na území ktorej sa o návrhu rozhoduje.

ODDIEL IV
PRÁVNA POMOC V TRESTNÝCH VECIACH

ČASŤ I
VYDÁVANIE

Článok 67
Povinnosť vydania

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú, že za podmienok ustanovených v tejto Zmluve si budú na žiadosť navzájom vydávať osoby nachádzajúce sa na ich území na trestné stíhanie alebo na výkon trestu.

(2) Vydanie na trestné stíhanie je prípustné pre také činy, ktoré sú podľa právnych poriadkov oboch zmluvných strán trestné a za ktoré môže byť uložený trest odňatia slobody v trvaní najmenej jedného roka alebo trest prísnejší.

(3) Vydanie na výkon trestu je prípustné iba pre činy trestné podľa právnych poriadkov oboch zmluvných strán, za ktoré bola vyžadovaná osoba odsúdená na trest odňatia slobody najmenej na šesť mesiacov alebo na trest prísnejší.

Článok 68
Odmietnutie vydania

(1) K vydaniu nedôjde, ak:

a) vyžadovaná osoba je občanom dožiadanej zmluvnej strany;

b) podľa právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany v čase, keď dostala žiadosť, nemôže byť trestné stíhanie začaté alebo ak rozsudok nemôže byť vykonaný v dôsledku premlčania alebo z iného zákonného dôvodu;

c) na území dožiadanej zmluvnej strany bola vyžadovaná osoba odsúdená pre ten istý súdne trestný čin rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť, alebo ak uznesenie o zastavení konania v tej istej veci nadobudlo právoplatnosť;

d) podľa právneho poriadku jednej zo zmluvných strán sa trestný čin stíha na základe súkromnej žaloby (na návrh poškodeného).

(2) Vydanie sa môže odmietnuť, ak súdne trestný čin, v súvislosti s ktorým sa o vydanie žiada, bol spáchaný na území dožiadanej zmluvnej strany.

(3) Ak sa vydanie odmietne, musia sa dožadujúcej zmluvnej strane oznámiť dôvody odmietnutia.

Článok 69
Žiadosť o vydanie

(1) Žiadosť o vydanie musí obsahovať:

a) označenie dožadujúceho orgánu,

b) znenie ustanovenia zákona dožadujúcej zmluvnej strany, podľa ktorého sa konanie považuje za súdne trestný čin,

c) podľa možnosti opis vyžadovanej osoby, jej fotografiu, jej osobné údaje včítane štátneho občianstva a údaje o bydlisku alebo prechodnom pobyte,

d) rozsah škody spôsobenej súdne trestným činom.

(2) K žiadosti o vydanie na trestné stíhanie sa musí priložiť overený odpis zatýkacieho príkazu s vylíčením skutkového deja.

(3) K žiadosti o vydanie na výkon trestu sa musí priložiť overený odpis rozsudku s doložkou o nadobudnutí právoplatnosti a text ustanovenia trestného zákona, na základe ktorého bola osoba odsúdená. Ak sa na odsúdenom už vykonala časť trestu, oznámi sa, aká časť sa vykonala.

(4) Žiadosť a jej prílohy sa vyhotovujú podľa ustanovení článku 16.

Článok 70
Dopĺňajúce údaje

(1) Ak žiadosť o vydanie neobsahuje všetky potrebné údaje, môže si dožiadaná zmluvná strana vyžiadať dopĺňajúce údaje, na čo určí lehotu do jedného mesiaca. Táto lehota sa môže z vážnych dôvodov na žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany predĺžiť.

(2) Ak dožadujúca zmluvná strana nepredloží dopĺňajúce údaje v určenej lehote, dožiadaná zmluvná strana prepustí zatknutú osobu.

Článok 71
Zatknutie za účelom vydania

Po prijatí žiadosti dožiadaná zmluvná strana bezodkladne urobí opatrenie na zatknutie vyžadovanej osoby okrem tých prípadov, keď k vydaniu nemôže dôjsť.

Článok 72
Zatknutie pred prijatím žiadosti o vydanie

(1) Vyžadovaná osoba môže byť na žiadosť zatknutá aj pred prijatím žiadosti o vydanie. V žiadosti sa musí uviesť odkaz na zatýkací príkaz alebo na rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, a oznámenie, že žiadosť o vydanie bude predložená dodatočne. Žiadosť o zatknutie pred prijatím žiadosti o vydanie sa môže podať poštou, telegraficky alebo ďalekopisom.

(2) Vyžadovaná osoba môže byť zatknutá aj bez žiadosti uvedenej v odseku 1, ak je dôvodné podozrenie, že spáchala na území druhej zmluvnej strany súdne trestný čin, pre ktorý je vydanie možné.

(3) O zatknutí pred prijatím žiadosti o vydanie treba bezodkladne upovedomiť druhú zmluvnú stranu.

Článok 73
Prepustenie zatknutej osoby

(1) Osoba zatknutá podľa článku 72 ods. 1 môže byť prepustená, ak žiadosť o vydanie nebola podaná do jedného mesiaca odo dňa odoslania oznámenia o zatknutí.

(2) Osoba zatknutá podľa článku 72 ods. 2 musí byť prepustená, ak žiadosť o vydanie nebola podaná do jedného mesiaca odo dňa odoslania oznámenia o zatknutí.

Článok 74
Odklad vydania

Ak vyžadovaná osoba je trestne stíhaná alebo odsúdená za iný súdne trestný čin na území dožiadanej zmluvnej strany, môže sa vydanie odložiť do skončenia trestného stíhania, vykonania trestu alebo do upustenia od výkonu trestu.

Článok 75
Dočasné vydanie

(1) Na odôvodnenú žiadosť možno vyžadovanú osobu vydať dočasne, ak odklad vydania podľa článku 74 môže mať za následok premlčanie trestného stíhania alebo ak môže podstatne sťažiť vyšetrovanie súdne trestného činu.

(2) Dočasne vydaná osoba musí byť vrátená po vykonaní úkonu v trestnej veci, pre ktorý bola vydaná, najneskoršie však do troch mesiacov odo dňa odovzdania. V odôvodnených prípadoch sa môže lehota predĺžiť.

Článok 76
Súbeh žiadostí o vydanie

Ak žiadosť o vydanie podá niekoľko štátov, dožiadaná zmluvná strana rozhodne o tom, ktorej z týchto žiadostí vyhovie.

Článok 77
Medze stíhateľnosti vydanej osoby

(1) Bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany nemožno vydanú osobu trestne stíhať alebo vykonať na nej trest za súdne trestný čin spáchaný pred vydaním, pre ktorý nebola vydaná.

(2) Vydaná osoba sa takisto nemôže vydať tretiemu štátu bez súhlasu dožiadanej zmluvnej strany.

(3) Súhlas nie je potrebný, ak vydaná osoba do jedného mesiaca po skončení trestného konania a v prípade odsúdenia do jedného mesiaca po výkone trestu alebo po upustení od výkonu trestu neopustí územie dožadujúcej zmluvnej strany alebo sa tam dobrovoľne vráti. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas, po ktorý vydaná osoba bez svojho zavinenia nemohla opustiť územie dožadujúcej zmluvnej strany.

Článok 78
Vydanie

Dožiadaná zmluvná strana oznámi dožadujúcej zmluvnej strane miesto a čas vydania. Ak dožadujúca zmluvná strana osobu, ktorá má byť vydaná, neprevezme do pätnástich dní od určeného dňa vydania, musí sa táto osoba prepustiť.

Článok 79
Opakované vydanie

Ak sa vydaná osoba vyhne trestnému stíhaniu alebo výkonu trestu a ak sa vráti na územie dožiadanej zmluvnej strany, bude na novú žiadosť vydaná bez predloženia dokladov uvedených v článkoch 69 a 70.

Článok 80
Oznámenie výsledkov trestného konania

Zmluvné strany si navzájom oznamujú výsledky trestného konania vedeného proti osobe im vydanej. Na žiadosť sa zašle aj odpis konečného rozhodnutia.

Článok 81
Prevoz

(1) Zmluvná strana povolí na žiadosť druhej zmluvnej strany cez svoje územie prevoz osôb vydaných druhej zmluvnej strane tretím štátom.

(2) Žiadosť o povolenie prevozu sa podáva a prejednáva rovnakým spôsobom ako žiadosť o vydanie.

(3) Zmluvné strany nie sú povinné povoliť prevoz osôb, k vydaniu ktorých nemôže podľa tejto Zmluvy dôjsť.

(4) Dožiadaná zmluvná strana povolí prevoz spôsobom, ktorý považuje za najvhodnejší.

Článok 82
Náklady vydania a prevozu

Náklady vzniknuté s vydaním znáša zmluvná strana, na území ktorej vznikli, a náklady vzniknuté prevozom tá zmluvná strana, ktorá žiadala prevoz.

ČASŤ II
PREVZATIE TRESTNÉHO STÍHANIA

Článok 83
Záväzok prevziať trestné stíhanie

(1) Každá zmluvná strana sa zaväzuje na žiadosť druhej zmluvnej strany stíhať podľa svojho právneho poriadku vlastných občanov podozrivých, že na území zmluvnej strany spáchali trestný čin - podľa právneho poriadku ČSSR trestný čin alebo prečin.

(2) Povinnosť stíhať podľa vlastného právneho poriadku sa vzťahuje aj na také porušenia práva, ktoré sa podľa právneho poriadku dožadujúcej zmluvnej strany stíhajú ako trestné činy (podľa právneho poriadku ČSSR ako trestné činy alebo prečiny) a podľa právneho poriadku dožiadanej zmluvnej strany len ako správne priestupky.

(3) Ak zo súdne trestného činu, ktorého stíhanie sa preberá, vyplývajú občianskoprávne nároky osôb poškodených súdne trestným činom, stanú sa, ak bol podaný návrh na náhradu škody, súčasťou prevzatého konania.

Článok 84
Žiadosť o prevzatie trestného stíhania

(1) Žiadosť o prevzatie trestného stíhania musí obsahovať:

a) označenie dožadujúceho orgánu;

b) opis činu, v súvislosti s ktorým sa žiadosť o stíhanie podáva;

c) čo možno najpresnejšie vyznačenie času a miesta spáchania činu;

d) znenie ustanovenia zákona dožadujúcej zmluvnej strany, na základe ktorého sa konanie považuje za trestný čin alebo prečin, ako aj ďalších zákonných ustanovení, ktoré majú podstatný význam pre konanie;

e) meno a priezvisko podozrivého, jeho štátne občianstvo, ako aj jeho ďalšie osobné údaje;

f) oznámenie poškodených v trestnom konaní začínanom na návrh poškodeného, ako aj návrhy na náhradu škody;

g) rozsah škody spôsobenej súdne trestným činom.
K žiadosti sa prikladajú trestné spisy a dôkazy, ktoré má dožadujúca zmluvná strana k dispozícii.

(2) Žiadosť a jej prílohy sa vyhotovujú podľa ustanovení článku 16.

(3) Ak obvinený v čase podania žiadosti o stíhanie je vo väzbe na území dožadujúcej zmluvnej strany, prevezie sa na územie dožiadanej zmluvnej strany.

Článok 85
Oznámenie výsledkov trestného stíhania

Dožiadaná zmluvná strana je povinná upovedomiť dožadujúcu zmluvnú stranu o konečnom rozhodnutí. Na žiadosť dožadujúcej zmluvnej strany sa zašle odpis konečného rozhodnutia.

Článok 86
Dôsledky rozhodnutia

Ak bola podľa článku 83 podaná zmluvnej strane žiadosť o stíhanie, nemôže sa po právoplatnosti rozsudku alebo po prijatí iného konečného rozhodnutia orgánom dožiadanej zmluvnej strany začať konanie v trestnej veci pred orgánmi dožadujúcej zmluvnej strany, a ak sa už predtým začalo, musí sa zastaviť.

ČASŤ III
OSOBITNÉ USTANOVENIA O PRÁVNEJ POMOCI V TRESTNÝCH VECIACH

Článok 87
Dodanie osôb vo väzbe

(1) Ak je nevyhnutné vypočuť ako svedkov osoby, ktoré sú vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na území druhej zmluvnej strany, orgány uvedené v článku 3 ods. 1 môžu povoliť ich dodanie na územie dožadujúcej zmluvnej strany za podmienky, že tieto osoby budú držané vo väzbe a vrátené v najkratšom čase po výsluchu.

(2) Ak vznikne nevyhnutnosť vypočuť ako svedkov osoby, ktoré sú vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody v treťom štáte, orgány dožiadanej zmluvnej strany uvedené v článku 3 ods. 1 povolia prevoz týchto osôb cez územie svojho štátu s dodržaním ustanovení článku 7 ods. 1 a 2.

Článok 88
Odovzdanie vecí

(1) Zmluvné strany sa zaväzujú navzájom si na žiadosť odovzdávať:

a) veci, ktoré boli použité na spáchanie súdne trestného činu, pre ktorý je vydanie podľa tejto Zmluvy možné, veci, ktoré boli určené na spáchanie činu, veci, ktoré páchateľ činom získal alebo ako odmenu zaň, prípadne veci, ktoré páchateľ nadobudol za takto získané veci,

b) veci, ktoré môžu slúžiť ako dôkazy v trestnom konaní; tieto veci sa odovzdávajú aj v tom prípade, keď k vydaniu páchateľa nemôže dôjsť z dôvodu jeho smrti, úteku alebo z iného dôvodu.

(2) Ak dožiadaná zmluvná strana nevyhnutne potrebuje veci ako dôkazy v trestnom konaní, môže sa ich odovzdanie odložiť do skončenia konania.

(3) Práva tretích osôb k odovzdaným veciam zostávajú zachované. Po skončení konania sa musia tieto veci bezplatne vrátiť zmluvnej strane, ktorá ich odovzdala.

Článok 89
Oznamovanie odsúdení a výpisy z trestného registra

(1) Zmluvné strany si každoročne navzájom oznamujú informácie o rozsudkoch, ktoré nadobudli právoplatnosť a ktoré vyniesli súdy jednej zmluvnej strany nad občanmi druhej zmluvnej strany, a zároveň prijímajú opatrenia na zasielanie vyhotovených odtlačkov prstov odsúdených.

(2) Zmluvné strany si navzájom na žiadosť bezplatne oznamujú informácie z registra trestov týkajúce sa osôb predtým odsúdených ich súdmi, ak sa na území dožadujúcej zmluvnej strany vedie proti týmto osobám trestné stíhanie.

ODDIEL V
ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 90

Táto Zmluva podlieha ratifikácii.

Článok 91

(1) Táto Zmluva nadobudne platnosť uplynutím tridsiateho dňa od výmeny ratifikačných listín a zostane v platnosti päť rokov.

(2) Ak ani jedna zo zmluvných strán nevypovie túto Zmluvu najmenej šesť mesiacov pred uplynutím uvedenej päťročnej lehoty, predlžuje sa jej platnosť na neurčitý čas a Zmluva zostane v platnosti, kým ju jedna zo zmluvných strán nevypovie. Výpoveď sa musí oznámiť jeden rok vopred.

Článok 92

Dňom nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy stráca platnosť Zmluva medzi Československou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach z 31. augusta 1957.

Článok 93

Pokiaľ Konzulárny dohovor medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík z 27. apríla 1972 odkazuje na Zmluvu medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci v

občianskych, rodinných a trestných veciach, rozumie sa týmto odkazom po jej nadobudnutí platnosti odkaz na túto Zmluvu.

Dané v Moskve 12. augusta 1982 vo dvoch vyhotoveniach, každé v českom a ruskom jazyku, pričom oba texty majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva prezidenta

Československej socialistickej republiky:

Lovětínsky v. r.

Z plnomocenstva Prezídia Najvyššieho sovietu

Zväzu sovietskych socialistických republík:

Terebilov v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.